Tunelul de tranziție spre limanul devenirii

On August 13, 2012

Întregește-ți propriul fel de a fi, pentru ca menirea leadershipului să se împace cu "destinul" propriei tale funcționări.

Uneori, realizam cu surprindere că mă îndepărtez de elementele în care credeam. Totul părea confuz, ca o amnezie temporară. Mă abăteam de la drumul benefic evoluției mele și ajungeam la gura tunelului spre întunericul rece, neliniștitor, lipsit de orice fel de orientare. Un întuneric copleșitor și deprimant care îmi bloca cunoașterea de sine, decuplându-mă de la realitatea lumii, a naturii, a universului pe care eu singur îl plăsmuisem.

Simțeam cum fremătau în mine o mulțime de emoții, raționamente, calcule, credințe, ape reci, valuri mari, care uneori se puneau de acord, alteori se băteau cap în cap. Eram condus de ceea ce îmi dicta conștiința critică, nu de acea rațiune pură care primează. Depindeam de ceva imaginar. Şi înșelător. Oscilam de la o stare la alta, încercând să fac pe plac acelei părți din mine care nu funcționa normal, care își pierduse temporar sensul. Ca și cum o pată neagră ar fi mânjit tot ce era mai frumos în mine, alterând aproape în totalitate structura mea psihică și morală.

Universul propriei mele cunoașteri, materialul revelator al inspirației, forma cea mai cuprinzătoare de exprimare a Eu-lui meu, absorbea cu o forță care atrăgea fără putință de scăpare orice diferențieri, orice fulguire de gânduri, orice urmă de energie, orice strop de înțelegere, ordonând cu precizia unui ceas elvețian încetarea bruscă a existenței mele creatoare, stimulatoare. Percepeam lucrurile în adevărata lor lumină?

Interiorizarea este acea tendință a rațiunii care se explică prin faptul că urmărești să-ți explici lumea și să o formulezi în virtutea experiențelor proprii și a ancorării într-o realitate bazată pe imaginație.

Am reușit să ies din "tunel". Ce se întâmplase de fapt? Asemenea unui personaj al lui John Fowles trăisem acea dislocație pe care o simți după o călătorie lungă, când totul, chiar și peisajele cele mai familiare par ireale. Ca și cum cea mai mare parte din mine ar fi rămas acolo de unde am plecat. Bătusem pasul pe loc într-o fixație mentală care otrăvea tot ceea ce iubeam, tot ce era pozitiv la mine însumi.

Pe măsură ce progresam în studiul științei conducerii, îmi descopeream și deficiențele. Nu-mi prea era clar de unde se trăgea ceața aceea care mă împresurase atât de hotărâtor, și pe care numai o clipă de luciditate a reușit s-o risipească. Cert e că ceva nou, înălțător, se reflecta în mine. Ceva care crea un contrast cu cel care am fost, care mă transforma... care mă întărea... mă susținea... mă menținea în concordanță cu mine însumi și cu ceea ce voiam să devin.

Plătisem polița extrem de scumpă pentru a mă asigura împotriva unei deprecieri a Eu-lui meu. Era o parte a întregului, o etapă dificilă de descoperire de sine, un rezultat dintr-un proces de transformare care m-a adus față în față cu mine însumi. Trecusem de jumătatea drumului spre potențarea dezvoltării și devenirii mele, ca un om care rivalizează cu el însuși pentru a evolua și a crește în împrejurări adverse.

Ceea ce tindea să mă caracterizeze de atunci era o continuare a maturizării mele, o întregire a propriului meu fel de a fi.

Leadership: Ești suficient de sensibil să percepi poziționarea ta lăuntrică într-un fragment de "jurnal", dincolo de limitele unei realități înțelese ca expunere a rațiunii de a privi dincolo de sensurile cuvintelor?

Arta ta de a conduce va fi gata să se împace cu "destinul" propriei tale funcționări, doar atunci când exprimarea Eu-lui tău se va resimți în jurul tău. A privi dincolo de sensul cuvintelor pe care le exprimi într-un jurnal al amintirilor, cu trimiteri la alte opere, la alte lumi si alte personaje, înseamnă să surprinzi ceea ce credeai c-ar putea ieși extrem de sensibil, de fascinant, de relevant pentru descrierea expresiei tale de forță și creativitate cu care ești înzestrat.

Fiecărui aspirant la o poziție de lider i se atribuie responsabilitatea pentru formele concrete de configurare a expresiei sale de "forță". O formă vie de expresie a sentimentelor și trăirilor, transpusă într-un jurnal, nu se poate produce de la sine. Mai întâi trebuie să îmbunătățești relația cu acea parte din tine care a știut dintotdeauna că poți fi mai mult decât ești, prin trimitere la alte realități și structuri de gândire care îți dau atât forma (modul de argumentare, expunerea anumitor puncte de vedere), cât și conținut general (ideile fundamentale).

Dacă bați pasul pe loc într-o fixație mentală care otrăvește tot ceea ce iubești, tot ce este pozitiv la tine însuți, așa cum li se întâmplă tuturor oamenilor cu aspirații înalte care sunt supuși la caznele schimbării, nu vei reuși să percepi lucrurile în adevărata lor lumină, nu vei reuși să treci de jumătatea drumului spre potențarea dezvoltării și devenirii tale.

Leadership: Sensul cuvintelor care te susțin în crearea unei realități unice sunt cuprinse între valorile de tip *"împăcare cu lumea în secret"* și valorile de tip *"mărturie vie a felului cum abordezi subtilitatea în observație"* ?

Indicele unei maturități depline și al funcției vital-stimulatoare al artei de a crea noi forme de impact este determinat de rezultatul unui proces de transformare a formelor de comunicare a trăirilor și gândurilor, care te aduce față în față cu tine însuți.

A depinde, sau a te concentra asupra acelei părți din tine care și-a pierdut "sensul" este ca și cum ai fixa un preț foarte mare pe un anumit tip de produs care nu se vinde. Precum acel vânzător de covoare persane de calitate superioară, care a fixat un preț așa mare pe ele, încât nimeni nu și le-a putut permite.

Mărturia vie a felului cum abordezi subtilitatea în observație se obține prin transformarea virtualității în atingerea realității, în cuvinte care definesc o descoperire individuală cu atât mai fascinantă cu cât poate fi o experiență de viață. Totul depinde de Eul pe care l-ai creat din combinația trăirilor și gândurilor, care nu-și pierd sensul odată cu sacrificiu adus practicii numit "expresie artistică".

O împăcare cu lumea în secret devine un dialog cu ideile pe care le au alții despre tine, fără a le combate, ci dându-le o interpretare prin prisma propriilor valori și experiențe de viață.

Tunelul de tranziție spre limanul devenirii este pasul crucial pe care îl vei face spre înțelegerea, spre deschiderea propriului tău Eu. Marchează responsabilitatea pe care ți-o asumi pentru formele concrete de configurare a viitorului tău, respectiv a Eu-lui tău în baza experienței trecerii de la o stare la alta.

În ce momente rivalizezi cu tine însuți pentru a evolua și a crește în "împrejurări" adverse?

Percepi realitatea care te definește în adevărata ei lumină? Ai reușit să ieși din "tunelul" copleșitor care îți blochează cunoașterea de sine? Sau, cea mai mare parte din mine a rămas acolo de unde nu poți progresa? Depinzi de ceva imaginar și înșelător?

Concluzie: Momentele de cumpănă din viața unui lider, atunci când se poate produce o destabilizare a propriului său Eu, pot fi cu atât mai dese cu cât procesul de desăvârșire al artei de a conduce este incomplet.

Depinde de el dacă vrea să-și desăvârșească această artă.

Întregește-ți propriul fel de a fi, pentru ca menirea leadershipului să se împace cu "destinul" propriei tale funcționări.

Source: https://neculaifantanaru.com/tunelul-de-tranzitie-spre-limanul-devenirii.html